

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 15

van **CATHY COUDYSER**

datum: 28 september 2022

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Garnalenvisserij in Nederlandse Natura 2000-gebieden - Collectieve vergunningsaanvraag

In Nederlandse wateren is het sinds de introductie van de Wet natuurbescherming (Wnb) op 1 januari 2017 verplicht om over een garnalenvergunning te beschikken wanneer men op garnalen wil vissen in Nederlandse Natura 2000-zones. Om die vergunning te bekomen moet bovendien aangetoond kunnen worden dat de visserijactiviteiten (en bijhorende stikstofuitstoot) geen negatieve effecten binnen Natura-2000 gebieden zullen veroorzaken. In de context van de Wnb-vergunningverlening wordt van een visser gevraagd om zijn uitstoot te berekenen en de effecten daarvan op de relevante beschermde natuurwaarden in beeld te brengen. In het verleden maar ook vandaag bestaat veel onduidelijkheid over de werkwijze die moet worden gehanteerd om de eigen stikstofuitstoot en effecten daarvan te berekenen.

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 795 van 4 september 2020 (naar aanleiding van de beroepsprocedure ingesteld door de Rederscentrale betreffende voorliggende wijziging van de Vlaamse Wnb-vergunning na uitspraak van de Nederlandse Raad van State over het te kort schietende Nederlandse beleid rond stikstofreductie) verduidelijkte de minister dat ze absolute klaarheid wenste over het te volgen parcours voor de bevestiging van de huidige Vlaamse vergunning alsook ook voor de situatie na 2022. De normale visserijactiviteiten van de Vlaamse vissersvloot moeten mogelijk en gegarandeerd blijven, stelde de minister toen.

De Rederscentrale rapporteert in de juni-editie van zijn blad over een vergunning die eind dit jaar moet worden (her)verkregen van de Nederlandse autoriteiten opdat de Vlaamse garnalenvloot na 1 januari 2023 op garnalen kan blijven vissen in de Nederlandse Natura 2000-zones.

De vergunning die de Vlaamse vloot voor de zones Westerschelde, Voordelta, Noordzeekustzone en de Vlakte van de Raan sinds 2018 gekregen heeft (zonder specifieke stikstofopgave), loopt immers af op 31 december van dit jaar.

Als de Vlaamse garnalenvloot niet voldoet aan de verstrengde Nederlandse stikstofnormen, zal de vergunning niet worden afgegeven, wat zou betekenen dat de Vlaamse garnalenvissers enkel nog buiten de Natura 2000-gebieden in Nederlandse wateren op garnalen mogen vissen.

De Rederscentrale zal een collectieve vergunningsaanvraag indienen voor de Vlaamse garnalenvloot. Volgens de informatie te raadplegen via <https://www.visserijnieuws.nl/nieuws/algemeen/39323/oplossing-voor-stikstofproblematiek-in-kustvisserij> moesten visserijorganisaties voor 1 juli 2022 een

collectieve vergunningsaanvraag doen, inclusief stikstofberekeningen per vaartuig nu en na investeringen in stikstofbeperkende maatregelen.

1. Kan de minister verduidelijken hoeveel Vlaamse reders de voorbije vijf jaar gevestigd hebben op garnalen in Nederlandse wateren (binnen Natura 2000-gebieden) en per zone (Westerschelde, Voordelta, Noordzeekustzone en de Vlake van de Raan)? Kan zij aangeven over hoeveel visuren en kilogram garnalen het jaarlijks ongeveer gaat?
2. Kan de minister verduidelijken hoeveel Vlaamse reders de voorbije vijf jaar gevestigd hebben op garnalen in Nederlandse wateren (buiten Natura 2000-gebieden). Kan zij aangeven over hoeveel visuren en kilogram garnalen het jaarlijks ongeveer gaat? In welke mate gaat het over dezelfde reders?
3. Werd de collectieve vergunningsaanvraag van de Rederscentrale voor de Vlaamse garnalenvloot al ingediend? Zo ja, op hoeveel vaartuigen heeft die collectieve vergunningsaanvraag betrekking? In welke mate heeft de aanvraag betrekking op hetzelfde gebied waarvoor de vergunning eind dit jaar afloopt.? Is er sprake van een uitbreiding/inkrimping van de beoogde zone binnen de Nederlandse Natura 2000-gebieden?
4. Welke mogelijke negatieve implicaties hebben de strengere Nederlandse stikstofnormen (waarin reductie van stikstof wordt vooropgesteld) voor het aantal uren dat de Vlaamse garnalenvloot in de toekomst zal kunnen vissen op garnalen in Natura 2000-gebieden in Nederlandse wateren? Zal het mogelijk zijn om de huidige visserijactiviteiten van onze vloot te handhaven?
5. Welke stikstofreducerende investeringen liggen vervat in de Vlaamse collectieve vergunningsaanvraag en welke kostprijs staat daar in totaal tegenover?
6. Aant de minister het aangewezen om (in navolging van Nederland) van overheidswege die investeringen (deels) te ondersteunen? Zo ja, in welke mate is nu al voorzien om via een reeds bestaand mechanisme dergelijke investeringen mee te financieren? Of moet daarvoor in de (nabije) toekomst nog een nieuw apart subsidiemechanisme worden opgericht?
7. Kan de minister aangeven wanneer ongeveer de beslissing van de Nederlandse autoriteiten over de toekenning of weigering van de Vlaamse collectieve vergunningsaanvraag mag worden verwacht?

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 15 van 28 september 2022

van **CATHY COUDYSER**

1. Mijn diensten beschikken niet over de gevraagde data.
2. Mijn diensten beschikken niet over de gevraagde data. Een 10-tal vissersvaartuigen is in deze gebieden actief op regelmatige basis.
3. De Rederscentrale heeft als producentenorganisatie een collectieve vergunningsaanvraag ingediend en dit voor een gezamenlijk lijst die alle vissersvaartuigen omvat die -in principe- op garnaal willen of kunnen vissen. Het betreft een 25-tal vissersvaartuigen.

De lopende aanvraagprocedure gaat uit van een analoge aanvraagprocedure zoals in de voorgaande periode. Het betreft een gemeenschappelijke lijst en gelijkaardige referentieplafonds.

4. Het is niet gekend of de Nederlandse stikstofnormen een impact zullen hebben op de behandeling van de collectieve vergunningsaanvraag.
- 5-6. Er zijn geen specifieke stikstofreducerende maatregelen voorzien in of gekoppeld aan de vergunningsaanvraag. De Belgische vissersvaartuigen kunnen uiteraard voor technische verbeteringen -in de brede zin- beroep doen op de reguliere kanalen voor ondersteuning.
7. Door de indiening van een bewaarschrift is het niet duidelijk wanneer een beslissing over de collectieve vergunningsaanvraag kan worden verwacht.